

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/103/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5320201789
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5320201789.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a členiek senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnom spore žalobcu: GAIIA, s.r.o., so sídlom Nitra, ul. Janka Kráľa č. 2045/132, IČO: 51 741 831, zastúpeného splnomocneným zástupcom Advokátska kancelária JUDr. Peter Peružek, s.r.o., so sídlom Hlohovec, ul. Hollého č. 20, IČO: 47 256 371 proti žalovanému: P.C.J. - stav, s.r.o., so sídlom Nová Bystrica č. 392, IČO: 50 149 083, zastúpenému splnomocneným zástupcom KUBINEC & PARTNERS advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Banská Bystrica, ul. Skuteckého č. 6, IČO: 36 851 574, o nariadenie neodkladného opatrenia v konaní o určenie, že žalobca je vlastníkom osobného motorového vozidla, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Čadca č. k. 9C/ 30/2020-26 zo dňa 26. júna 2020, takto

rozhodol:

uznesenie okresného súdu vo výroku o nariadení neodkladného opatrenia, ktorým zakazuje žalovanému dočasne do právoplatného skončenia konania vedeného pod spisovou značkou 9 C 30/2020 nakladať s vecou, a to s motorovým vozidlom FORD RANGER, č. VIN: 6FPPXXMJ2PDD47994, EČV: CA 074 DM, rok výroby 2014, objem motora: 2198 cm³, farba: modrá, najmä, aby nevykonal akýkoľvek úkon, ktorým by previedol vlastnícke právo alebo spôsobil prechod vlastníctva na tretiu osobu, použil ho ako vklad do obchodnej spoločnosti, prenajal alebo vypožičal ho, zriadil záložného právo p o t - v r d z u j e a ktorým zakazuje žalovanému, aby zriadil vecné bremeno alebo iné právo k cudzej veci s účinkami vecného bremena v prospech tretej osoby m e n í tak, že návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia zamieťa.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Čadca uznesením č. k. 9C/30/2020-26 zo dňa 26.06.2020 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým zakázal žalovanému dočasne do právoplatného skončenia konania vedeného pod spisovou značkou 9 C 30/2020 nakladať s vecou, a to s motorovým vozidlom FORD RANGER, č. VIN: 6FPPXXMJ2PDD47994, EČV: CA 074 DM, rok výroby 2014, objem motora: 2198 cm³, farba: modrá, najmä, aby nevykonal akýkoľvek úkon, ktorým by previedol vlastnícke právo alebo spôsobil prechod vlastníctva na tretiu osobu, použil ho ako vklad do obchodnej spoločnosti, prenajal alebo vypožičal ho, zriadil záložné právo, vecné bremeno alebo iné právo k cudzej veci s účinkami vecného bremena v prospech tretej osoby.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobou vo veci samej sa žalobca domáha určenia svojho výlučného vlastníckeho práva k označenému osobnému motorovému vozidlu z dôvodu, že so žalovaným uzatvoril písomnú kúpnu zmluvu predmetom ktorej bol predaj označeného osobného motorového vozidla. Pri podpisovaní tejto zmluvy bol porušený zákon, keď tak za predávajúceho, teda za žalobcu, ako aj za kupujúceho, teda za žalovaného, nebol dodržaný spôsob konania menom spoločnosti v zmysle obchodného registra a dokonca za kupujúceho zmluvu uzatvorila tretia osoba O. V., ktorý nebol členom štatutárneho orgánu žalovaného. Nedodržanie spôsobu konania v mene spoločnosti má preto za následok neplatnosť právneho úkonu, nakoľko vôľa právnickej osoby voči tretím osobám nebola prejavená zákonom predpokladaným spôsobom, t.j. určeným spôsobom konania v mene spoločnosti.

Súčasne je neplatná aj z dôvodu, že ju za žalovaného nepodpísal člen štatutárneho orgánu ale osoba O. V., ktorý nie je konateľom tej spoločnosti, a teda taký úkon je neplatný resp. kúpna zmluva je neplatná s poukazom na § 39 Občianskeho zákonníka. Na základe takejto neplatnej kúpnej zmluvy nemohlo dôjsť k prevodu vlastníckeho práva k motorovému vozidlu na žalovaného. Konateľka žalobcu Mgr. Martina Hroššová žiadala vrátenie predmetného vozidla u O. V., ktorý bez akéhokoľvek splnomocnenia bez vystavenej faktúry vyriešil prepis vozidla na dopravnom inšpektoráte na spoločnosť žalovaného. Dokonca uvedeného osoba požadovala zaplatenie sumy 90,- eur za prepis vozidla na dopravnom inšpektoráte, ktorú pod tlakom tejto osoby konateľka žalobcu aj zaplatila na účet O. V.. Žalovaný uhradil kúpnu cenu prevodom na účet žalobcu. Žalobca prostredníctvom právneho zástupcu vyzval žalovaného na vrátenie vozidla, čo však žalovaný neuskutočnil. Návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý žalobca predložil spolu so žalobou vo veci samej dňa 28.05.2020 sa žalobca domáha uloženia žalovanému neodkladným opatrením nakladať s motorovým vozidlom FORD RANGER, č. VIN: 6FPPXXMJ2PDD47994, EČV: CA 074 DM, rok výroby 2014, objem motora: 2198 cm³, farba: modrá, najmä, aby nevykonal akýkoľvek úkon, ktorým by previedol vlastnícke právo alebo spôsobil prechod vlastníctva na tretiu osobu, použil ho ako vklad do obchodnej spoločnosti, prenajal alebo vypožičal ho, zriadil záložné právo, vecné bremeno alebo iné právo k cudzej veci s účinkami vecného bremena v prospech tretej osoby, na tom skutkovom základe, že v posudzovanej veci žalovaný prostredníctvom svojich konateľov uviedol, že auto predajú ďalej alebo nech ho žalobca odkúpi späť za sumu 16.000,- eur. Uvedené auto sa nachádza mimo okresu Nitra, a teda žalobca prostredníctvom svojho štatutárneho orgánu nemá dosah na uvedené vozidlo. Z uvedeného dôvodu žalobca mal za to, že osvedčil záujem na nariadení neodkladného opatrenia.

Okresný súd následne citoval ust. § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, 2 písm. c/, § 330 ods. 1, § 333 a § 334 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „C. s. p.“. Po oboznámení sa s podaným návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia v spojení so žalobou vo veci samej a predloženými listinnými dôkazmi konštatoval, že mal osvedčenú potrebu dočasnej úpravy pomerov strán sporu k označenému osobnému motorovému vozidlu. Podľa osvedčenia o evidencii motorového vozidla bol pred žalovaným evidovaný ako držiteľ a vlastník sporného motorového vozidla žalobca, ktorý výzvou zo dňa 19.05.2020 žalovaného vyzval na jeho vrátenie oproti vráteniu kúpnej ceny. Uvedeným mal súd osvedčený nárok žalobcu, ktorému žalobca žiadal poskytnúť navrhovaným neodkladným opatrením súdnu ochranu, a to ochranu jeho práv k spornému motorovému vozidlu. Zároveň skutkovými tvrdeniami obsiahnutými v podanom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, podľa ktorých sa žalovaný prostredníctvom svojich konateľov vyjadril, že auto predajú ďalej alebo nech ho žalobca odkúpi späť za sumu 16.000,- eur, mal súd osvedčené nebezpečenstvo bezprostredne hrozacej ujmy. Ak by došlo k ďalšiemu prevodu vlastníckeho práva k tomuto motorovému vozidlu na ďalší subjekt, táto skutočnosť by vyvolala ďalší súdny spor, čo nie je v súlade so zásadou hospodárnosti a efektivity súdneho konania, resp. by mohol byť ohrozený prípadný výkon rozsudku v predmetnom spore. Súd mal osvedčenú i vecnú súvislosť medzi žalobou vo veci samej, ktorou sa žalobca domáha určenia svojho výlučného vlastníckeho práva k spornému motorovému vozidlu a návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáha uloženia zákazu žalovanému nakladať s týmto motorovým vozidlom, najmä nevykonania akýkoľvek úkonu, ktorým by žalovaný previedol vlastnícke právo alebo spôsobil prechod vlastníctva na tretiu osobu, použil toto vozidlo ako vklad do obchodnej spoločnosti, prenajal alebo vypožičal ho, zriadil záložné právo, vecné bremeno alebo iné právo k cudzej veci s účinkami vecného bremena v prospech tretej osoby. Z uvedených dôvodov preto, keďže žalobca podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia osvedčil, súd návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel. Neodkladné opatrenie nariadené na čas do právoplatného skončenia konania vo veci samej zanikne uplynutím tohto času v zmysle § 333 C. s. p. prípadne ho súd na návrh podľa § 334 C. s. p., ak odpadnú dôvody, pre ktoré bolo nariadené, resp. aj bez návrhu zruší, za podmienok uvedených v § 335 ods. 1 C. s. p.

2. Proti uzneseniu okresného súdu podal odvolanie žalovaný prostredníctvom splnomocneného zástupcu.

V prvom rade v odvolaní uviedol, že mu nebol doručený návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia postupom podľa § 331 ods. 1 C. s. p. Nebola mu doručená ani samotná žaloba, preto pri vyjadrení vychádzal výlučne z vydaného uznesenia okresného súdu, ktoré ako jediné mu bolo doručené. Mal za to, že takýmto nesprávnym procesným postupom mu boli odňaté jeho práva konať pred súdom, nakoľko má za takéhoto stavu sťažnú argumentáciu tak po právnej ako aj skutkovej stránke, kedy nemôže náležite reagovať na právne a skutkové tvrdenia žalobcu v podanej žalobe, ktorá mu ani nebola doručená alebo v podanom návrhu na vydanie neodkladného opatrenia, ktoré mu doručené rovnako nebolo. Nestotožnil sa s dôvodmi vydaného uznesenia a bol názoru, že žalobca neosvedčil

dôvody pre vydanie neodkladného opatrenia a preto je potrebné ho zrušiť. Súd pri vydaní neodkladného opatrenia vychádzal z tvrdení žalobcu, avšak tieto podľa jeho názoru relevantne nepreukazujú potrebu bezodkladne upraviť pomery medzi stranami sporu a už vonkoncom neosvedčujú nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy. Neodkladné opatrenie je spravidla opodstatnené, ak žalobcovi hrozí vznik alebo rozširovanie škody, či inej ujmy, dochádza k porušovaniu alebo ohrozovaniu jeho práv a oprávnených záujmov, prípadne hrozí zhoršenie jeho právnej pozície do takej miery, že sa mu viac oplatí uchádzať o konečnú ochranu. Zároveň musí súd skúmať aj otázku hodnovernosti osvedčenia dôvodnosti a trvania nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Súd nesprávne právne posúdil otázku nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy. Žalobca iba tvrdí, že žalovaný sa vyjadril, že vozidlo prevedie ďalej, avšak uvedené tvrdenie nie je postačujúce pre osvedčenie existencie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy a už vôbec ju hodnoverne nepreukazuje, pričom v uznesení absentuje odôvodnenie, v čom toto nebezpečenstvo spočíva, čím došlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivé konanie, ktorého obsahom je aj dostatočné odôvodnenie rozhodnutia. V tejto súvislosti poukázal na nález Ústavného súdu SR č. k. II. ÚS 866/2014-42 zo dňa 20.08.2015. Tiež sa podľa žalovaného nemožno stotožniť s tvrdením súdu ohľadne prípadného prevodu vozidla na ďalší subjekt, že táto skutočnosť by vyvolala ďalší spor, čo je podľa názoru súdu v rozpore so zásadou hospodárnosti a efektivity súdneho konania. Aktuálne platný Civilný sporový poriadok v ust. § 79 a § 80 výslovne počítá s možnosťou riešenia situácie, ak počas súdneho konania nastane skutočnosť, ktorá má za následok zmenu v osobe niektorej zo sporových strán. Teda, ak by aj došlo k zmene vlastníctva vozidla ako to tvrdí žalobca (on však zdôrazňuje, že tomu nič nenasvedčuje, ide iba o ničím nepodložené tvrdenie žalobcu), tak potom nič nebráni tomu, aby do konania vstúpil na strane žalovaného ďalší účastník, vo vzťahu ku ktorému je možné určenie vlastníckeho práva. Uvedené však nemôže byť ani dôvodom preukázania ohrozenia práva žalobcu uplatneného v konaní a už vôbec nemá za následok porušenia zásady hospodárnosti či efektivity súdneho konania. V uznesení však celkom absentuje odôvodnenie rozhodnutia súdu v nadväznosti na aktuálne platnú právnu úpravu umožňujúcu podľa § 79 a § 80 C. s. p. zmeniť či pripustiť ďalšieho účastníka sporu. Z uvedeného dôvodu súd porušil jeho právo na spravodlivé konanie z dôvodu absentujúceho odôvodnenia uznesenia, ale tiež sa jedná zo strany súdu o nesprávne právne posúdenie veci, keď opomenul aplikáciu týchto ustanovení. Ohrozenie práva žalobcu tak nie je žiadnym spôsobom hodnoverne preukázané a na základe rozhodujúcich skutkových okolností prípadu ani k ohrozeniu nikdy dôjsť nemohlo a nemôže. Nie sú tak splnené zákonné požiadavky na to, aby súd neodkladné opatrenie vôbec vydal. V ďalšej časti odvolania žalovaný reagoval na skutkové a právne dôvody žaloby vo veci samej ohľadom platnosti kúpnej zmluvy. V súvislosti s uvedeným mal za to, že žalobca neosvedčil svoj nárok a preto poskytnutá súdna ochrana prostredníctvom neodkladného opatrenia nedôvodne zasahuje do jeho vlastníckeho práva. Napriek tomu, že sú mal k dispozícii listinné dôkazy poskytnuté žalobcom, s týmito sa nevysporiadal dostatočne, čo má za následok zmatečnosť a nepreskúmateľnosť ako inú vadu uznesenia, pre ktoré je nesprávne. Zároveň svojím postupom mu znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace práva, čím došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý súdny proces. Vzhľadom na uvedené mal žalovaný za to, že zo strany žalobcu podaním návrhu na neodkladné opatrenie, kedy nárok nie je absolútne preukázaný, rovnako ako ani ohrozenie jeho práva, došlo k zjavnému zneužitiu práva, ktoré nemôže požívať právnu ochranu. Žiadal preto, aby súd napadnuté uznesenie zrušil, nakoľko pre jeho vydanie neexistujú zákonné podmienky a zároveň žiadal, aby mu súd priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

3. Žalobca prostredníctvom splnomocneného zástupcu v písomnom vyjadrení k odvolaniu v prvom rade uviedol, že odvolanie žalovaného je absolútne nedôvodné. Uviedol, že tvrdenia žalovaného neznižujú dôvodnosť nariadeného neodkladného opatrenia. K poukazovaniu žalovaného na jeho vyjadrenie, že vozidlo prevedie ďalej uviedol, že žalobca, resp. konateľ žalobcu Martina Hrossová stála pri bráne spolu s osobou - M. G., pričom obaja počuli, že ak nezaplatí žalobca sumu 16.000,- eur, tak bude auto prevedené ďalej. V ďalšom reagoval na jednotlivé tvrdenia žalovaného ohľadom uzatvorenej kúpnej zmluvy, kúpnej ceny a ohlásenia vozidla. Žiadal preto, aby odvolací súd odvolanie žalovaného voči nariadenému neodkladnému opatreniu zamietol a potvrdil vydané neodkladné opatrenie.

4. Žalovaný prostredníctvom splnomocneného zástupcu v replike (reakcii na vyjadrenie žalobcu) uviedol, že z tvrdení žalobcu je jednoznačne preukázané, že k uzatvoreniu kúpnej zmluvy pre prevod vlastníckeho práva k vozidlu medzi žalobcom a ním došlo a túto skutočnosť žalobca nerozporuje, naopak potvrdzuje ju. V tomto smere zotrval na svojom vyjadrení, že v prípade, ak by aj písomná kúpna zmluva bola považovaná za neplatnú, s poukazom na všetky súvisiace dôkazy a skutočnosti, ale predovšetkým správanie účastníkov tohto zmluvného vzťahu, došlo k jej platnému uzatvoreniu aspoň

ústnu formou. Opätovne uviedol, že on poveril p. V., aby v jeho zastúpení uzatvoril kúpnu zmluvu so žalobcom, čo žalobca akceptoval. Rozsah jeho oprávnenia žalobca začal spochybňovať až podanou žalobou a návrhom na vydanie neodkladného opatrenia, preto jeho konanie možno dôvodne považovať za účelové v rozpore s jeho skôr prejavenu vôľou, ktorá bola základom zmluvného vzťahu s ním. V čase uzatvorenia kúpnej zmluvy žalobca nerozporeval ani oprávnenie p. Odstrčila na to, aby s ním dojednal výšku kúpnej ceny. Podľa neho osoby poverené sprostredkovaním zmluvného vzťahu alebo dojednaním konkrétnych podmienok, nemusia byť nevyhnutne štatutárnym orgánom tej ktorej zmluvnej strany, pre potvrdenie ich oprávnenia konať, celkom postačuje správanie oboch strán a akceptácia ich konania (v danom prípade zo strany žalobcu, pričom on oprávnenie týchto osôb nerozporeje). V ďalšej časti reagoval na konkrétne vyjadrenia žalobcu a mal za to, že žalobca nespochybnil vlastnícke právo k vozidlu mu svedčiace a nepreukázal svoje tvrdené vlastníctvo. Práve naopak, svojím vyjadrením potvrdil uzatvorenie kúpnej zmluvy medzi nimi za účelom prevodu vlastníctva k vozidlu a vôľu žalobcu, aby k takémuto prevodu došlo a za týmto účelom vykonal jednotlivé úkony. Súčasné spochybňovanie takto vlastnej dobrovoľne a výslovne skôr prejavenej vôle je zo strany tohto účelovým konaním.

5. Žalobca prostredníctvom splnomocneného zástupcu k duplike (reakcii na repliku žalovaného) pripojil uznesenie Okresného riaditeľstva Policajného zboru odbor kriminálnej polície, Nitra zo dňa 04.09.2020 ČVS: ORP-1023/3-VYS-NR-2020 vo veci podozrenia zo spáchania prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Trestného zákona a v ďalšom reagoval na skutočnosti v ňom uvedené, výpovede svedkov a rozpory.

6. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.) po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou stranou konania (§ 362, § 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 2, § 357 písm. d/ C. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 329 ods. 1, § 385 ods. 1 a contrario C. s. p.) preskúmal uznesenie okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalovaného (§ 380, § 379 C. s. p.) a uznesenie okresného súdu sčasti podľa § 387 ods. 1 C. s. p. ako vecne správne potvrdil a sčasti zmenil podľa § 388 C. s. p.

7. Nakoľko odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný (§ 379 a § 380 ods. 1 C. s. p.), zaoberal sa pri posudzovaní veci iba podstatnými námietkami uvedenými v odvolaní žalovaného a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého uznesenia z hľadiska, či nedošlo k vadám, ktoré sa týkajú procesných podmienok (§ 161 ods. 1 C. s. p.).

8. Žalovaný v odvolaní v prvom rade namietal, že mu nebol doručený návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia postupom podľa § 331 ods. 1 C. s. p.

9. Podľa § 331 ods. 1 C. s. p. návrh na nariadenie neodkladného opatrenia doručí súd ostatným stranám až spolu s uznesením, ktorým bolo neodkladné opatrenie nariadené. Ak bol návrh na jeho nariadenie odmietnutý alebo zamietnutý, uznesenie o jeho odmietnutí alebo zamietnutí ani prípadné odvolanie navrhovateľa súd ostatným stranám nedoručuje; uznesenie odvolacieho súdu im doručí, len ak ním bolo neodkladné opatrenie doručené.

10. Z vyššie citovaného ustanovenia vyplýva, že pre doručovanie uznesení súdu o neodkladnom opatrení je rozhodujúci spôsob rozhodnutia súdu. V danej veci bolo neodkladné opatrenie nariadené, a preto súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia doručí ostatným stranám až spolu s uznesením. Z obsahu spisu okresného súdu a to doručenky na č.l. 28 p.v. spisu vyplýva, že žalovanému bol dňa 29.06.2020 doručený v rámci príloh okrem iného „návrh“ ako aj „uznesenie z 26.06.2020 - vydané NO č.l. 26 podpísané osobne“. V danej veci návrh resp. žaloba obsahovala aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. Vzhľadom na jeho nesporné doručenie odvolací súd nepovažoval námietku žalovaného za dôvodnú.

11. V ďalšej časti odvolania žalovaný namietal, že žalobca neosvedčil dôvody pre vydanie neodkladného opatrenia a preto je potrebné ho zrušiť.

12. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s poukazom na obsah preskúmaného uznesenia okresného súdu, ktorým vyhovel návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia v konaní o určenie vlastníckeho práva k hnuiteľnej veci a argumenty žalovaného v odvolaní bolo posúdiť, či v čase rozhodovania prvoinštančného súdu boli splnené zákonné podmienky a dané skutkové okolnosti odôvodňujúce uložiť žalovanému neodkladným opatrením dočasný zákaz nakladať s vecou a to s

označeným osobným motorovým vozidlom (najmä, aby nevykonával akýkoľvek úkon, ktorým by previedol vlastnícke právo alebo spôsobil prechod vlastníctva na tretiu osobu, použil ho ako vklad do obchodnej spoločnosti, prenajal alebo vypožičal ho, zriadil záložné právo, vecné bremeno alebo iné právo k cudzej veci s účinkami vecného bremena v prospech tretej osoby) a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej.

13. Preskúmaním napadnutého uznesenia a obsahu spisu, vyhodnotením predložených listín a skutočností uvedených v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia odvolací súd zhodne s okresným súdom dospel k záveru, že v danom prípade boli splnené podmienky pre úpravu pomerov strán sporu neodkladným opatrením v zmysle § 325 ods. 1 C. s. p. Odvolací súd sa v tomto smere stotožňuje s dôvodmi uvádzanými okresným súdom.

14. Na zdôraznenie správnosti napadnutého uznesenia uvádza, že inštitút neodkladného opatrenia je procesným inštitútom, ktorý umožňuje poskytnúť rýchlu ochranu porušeným alebo ohrozeným subjektívnym právam strán konania. Neodkladné opatrenie možno nariadiť ak je 1/ potrebné bezodkladne upraviť pomery strán konania alebo 2/ ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Pre nariadenie neodkladného opatrenia z dôvodu bezodkladnej potreby úpravy pomerov strán je nevyhnutné, aby žalobca tvrdil alebo osvedčil právny vzťah medzi stranami konania ako aj to, že tento vzťah potrebuje bezodkladnú úpravu, pričom neodkladné opatrenie nemôže neprímeraným spôsobom (podľa povahy konania o nariadenie predbežného opatrenia a povahy konania vo veci samej) zasahovať do právnych vzťahov strán konania (t. j. že strana konania nie je obmedzená spôsobom neprímeraným povahe veci).?V konaní o nariadenie neodkladného opatrenia je výlučne vecou strany konania, ktorá navrhuje nariadenie neodkladného opatrenia, produkovat' príslušné tvrdenia a tieto podložiť dostatočnými dôkazmi, z ktorých súd vyvodí záver o prípustnosti a opodstatnenosti návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. V štádiu, kedy súd rozhoduje o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nie je totiž časový priestor na vykonávanie rozsiahleho dokazovania (§ 328 ods. 2 C. s. p.). Súd spravidla rozhodne bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania (§ 329 ods. 1 C. s. p.).V konaní o nariadenie neodkladného opatrenia súd rozhoduje na základe osvedčovania, t. j. prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Výsledkom takého postupu je to, že osvedčované skutočnosti sa súdu so zreteľom na všetky okolnosti prípadu javia ako nanajvyš pravdepodobné. Aj v tomto konaní sú však strany povinné označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení (§ 149 a nasl. C. s. p.).

15. Aj odvolací súd pri právnom posúdení veci považoval za rozhodujúce, že bol osvedčený právny vzťah medzi sporovými stranami odvíjajúci sa od uzavretej kúpnej zmluvy a taktiež skutočnosti pre záver o pravdepodobnosti z toho plynúceho nároku. Potrebu bezodkladnej úpravy pomerov nariadeným neodkladným opatrením dôjde k dočasnej stabilizácii pomerov a umožní sa ničím nerušené judikovanie súdu vo veci samej. Aj nebezpečenstvo bezprostrednej ujmy možno vyvodit' zo samotných tvrdení žalobcu v návrhu (vyjadrenia konateľov žalovaného o predaji veci tretej osobe či žalobcovi za vyššiu kúpnu cenu), z ktorých možno dôvodne nadobudnúť presvedčenie o ich pravdivosti. Podľa odvolacieho súdu je žiaduce, aby vo vlastníckych vzťahoch nevznikali zmeny aj keď do sporu môže vstúpiť ďalší účastník. Napokon uvedená možnosť uvádzaná žalovaným zrejme nepriamo poukazuje aj na jeho úmysel k vykonaniu uvedeného úkonu. Zároveň nariadením neodkladného opatrenia nedôjde ani k obmedzeniu, či ohrozeniu práv žalovaného k predmetnému osobnému motorovému vozidlu v neprímeranom rozsahu, nakoľko tento nebude žiadnym spôsobom obmedzovaný v jeho bežnom užívaní. Pokiaľ žalovaný v odvolaní reaguje na skutkové a právne dôvody žaloby vo veci samej tieto skutočnosti budú predmetom posudzovania vo veci samej. Odvolací súd nepovažoval za dôvodné namietanie nedostatočného odôvodnenia napadnutého rozhodnutia. Podľa neho uznesenie predstavuje jednoduchšiu procesnú formu rozhodovania súdov, z hľadiska čoho sa zjednodušujú formálne a obsahové náležitosti vyhotovenia uznesenia (§ 236 C. s. p.). Napriek uvedenému okresný súd v napadnutom rozhodnutí uviedol dostatočné dôvody, na ktorých rozhodnutie založil a vysporiadal sa so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami tvoriacimi základ pre toto rozhodnutie a vychádzajúcimi zo stavu v čase vydania napadnutého uznesenia (§ 329 ods. 2 C. s. p.). Vzhľadom na uvedené odvolací súd považoval rozhodnutie okresného súdu, ktorým nariadil neodkladné opatrenie s poukazom na ust. § 325 ods. 1, 2 písm. c/ C. s. p. za vecne správne. Pokiaľ rozhodnutie okresného súdu sčasti zmenil bolo to v súvislosti s vymedzením povinností vo vzťahu k určitým právam (žalovaný tým, že v odvolaní nesúhlasil s nariadením neodkladného opatrenia namietal aj ich obmedzenia) a to konkrétne pokiaľ ide

o uloženie zákazu žalovanému dočasne zriadiť vecné bremeno alebo iné právo k cudzej veci s účinkami vecného bremena v prospech tretej osoby. Dôvodom bolo, že vecné bremená sú typickým právom k cudzej veci, a to iba nehnuteľnej. Vyplýva to z ust. § 151n ods. 1 Občianskeho zákonníka podľa, ktorého vecné bremená obmedzujú vlastníka nehnuteľnej veci v prospech niekoho iného tak, že je povinný niečo trpieť, niečoho sa zdržať alebo niečo konať. Ide o inštitút, ktorý teda jednak umožňuje upravovať vzťahy medzi vlastníckymi susediacimi nehnuteľnosťami a jednak zásahy tretích osôb do práv vlastníka nehnuteľnosti. V danom prípade sa zákaz má týkať osobného motorového vozidla a teda hnuťnej veci (§ 119 Občianskeho zákonníka) a preto bolo neodkladné opatrenie v tejto časti nariadené nesprávne.

16. Z týchto dôvodov odvolací súd uznesenie okresného súdu vo výroku o nariadení neodkladného opatrenia, ktorým zakazuje žalovanému dočasne do právoplatného skončenia konania vedeného pod spisovou značkou 9 C 30/2020 nakladať s vecou, a to s motorovým vozidlom FORD RANGER, č. VIN: 6FPPXXMJ2PDD47994, EČV: CA 074 DM, rok výroby 2014, objem motora: 2198 cm³, farba: modrá, najmä, aby nevykonal akýkoľvek úkon, ktorým by previedol vlastnícke právo alebo spôsobil prechod vlastníctva na tretiu osobu, použil ho ako vklad do obchodnej spoločnosti, prenajal alebo vypožičal ho, zriadil záložného právo potvrdil a ktorým zakazuje žalovanému, aby zriadil vecné bremeno alebo iné právo k cudzej veci s účinkami vecného bremena v prospech tretej osoby zmenil tak, že návrh žalobcu zamietla.

17. Pokiaľ ide o trovy konania, o týchto odvolací súd nerozhodoval, nakoľko v prípade odvolaním napadnutého uznesenia nejde o konečné rozhodnutie vo veci (§ 262 ods. 1 C. s. p.). Vo veci bude ďalej konať okresný súd, ktorý v súvislosti s konečným rozhodnutím rozhodne aj o trovách konania spojených s konaním o neodkladnom opatrení.

18. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

P o u č e n i e : Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).